

Sygn. akt: KIO 2343/11

WYROK

z dnia 9 listopada 2011 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Robert Skrzyszewski

Protokolant: Łukasz Listkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 listopada 2011 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 28 października 2011 r. przez wykonawcę **NextiraOne Polska Sp. z o.o., 00-805 Warszawa, ul. Chmielna 85/87** w postępowaniu prowadzonym przez **Uniwersytet Humanistyczno – Przyrodniczy J. Kochanowskiego w Kielcach, 25-369 Kielce, ul. Żeromskiego 5**

przy udziale wykonawcy "**Qumak – Sekom**" S.A., 00-807 Warszawa, al. Jerozolimskie 94 zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. uwzględnia odwołanie i nakazuje Zamawiającemu unieważnienie treści Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia w zakresie objętym zarzutami odwołania i czynności zaproszenia do składania ofert oraz nakazuje Zamawiającemu przeprowadzenie z wykonawcami dialogu konkurencyjnego w zakresie objętym zarzutami odwołania,

2. kosztami postępowania obciąża **Uniwersytet Humanistyczno – Przyrodniczy J. Kochanowskiego w Kielcach, 25-369 Kielce, ul. Żeromskiego 5** i:

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczoną przez wykonawcę **NextiraOne Polska Sp. z o.o., 00-805 Warszawa, ul. Chmielna 85/87** tytułem wpisu od odwołania,

2.2. zasądza od **Uniwersytetu Humanistyczno – Przyrodniczego J. Kochanowskiego w Kielcach, 25-369 Kielce, ul. Żeromskiego 5** na rzecz wykonawcy **NextiraOne Polska Sp. z o.o., 00-805 Warszawa, ul. Chmielna 85/87** kwotę **15 000 zł 00 gr**

(słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wpisu od odwołania.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2010 r. 113, poz. 759 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Kielcach.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Zamawiający - Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczy Jana Kochanowskiego w Kielcach, ul. Żeromskiego 5, 25-369 Kielce wszczął postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonego w trybie dialogu konkurencyjnego na „Wykonanie dokumentacji projektowo-wykonawczej, która będzie podstawą do realizacji inwestycji w zakresie IT; całościowa „pod klucz” realizacja infrastruktury teleinformatycznej”, znak postępowania: DP/2310/30/10.

Ogłoszenie o zamówieniu opublikowane zostało w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 14 kwietnia 2010 r. pod numerem 2010/S 72-108195.

Zamawiający przekazał Odwołującemu - NextiraOne Polska Sp. z o.o., ul. Chmielna 85/87, 00-805 Warszawa specyfikację istotnych warunków zamówienia pocztą w dniu 18 października 2011 r. wraz z zaproszeniem do składania ofert i w tej dacie powziął on informację o treści SIWZ.

Nie zgadzając się z niektórymi postanowieniami SIWZ Odwołujący w dniu 28 października 2011r. wniósł odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej.

W swoim odwołaniu zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

- 1) art. 29 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych poprzez opisanie przedmiotu zamówienia w sposób utrudniający uczciwą konkurencję,
- 2) art. 29 ust. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych poprzez niejednoznaczne i nieprecyzyjne określenie przedmiotu zamówienia,
- 3) art. 7 ust. 1 Prawo zamówień publicznych poprzez prowadzenie postępowania w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji i równego traktowania wykonawców.

W związku z podniesionymi zarzutami, Odwołujący wnosił o nakazanie Zamawiającemu zmiany szczegółowego opisu przedmiotu zamówienia, zawartego w załączniku nr 1 do specyfikacji istotnych warunków zamówienia poprzez usunięcie z tego opisu postanowień o charakterze dyskryminacyjnym, w szczególności z uwzględnieniem zarzutów powołanych w uzasadnieniu, oraz o dokonanie opisu przedmiotu zamówienia w sposób zapewniający jednoznaczne i wyczerpujące oraz zgodne z zasadami równego traktowania i uczciwej konkurencji opisanie przedmiotu zamówienia, w szczególności

poprzez uwzględnienie koniecznych zmian opisu przedmiotu zamówienia, wskazanych w treści uzasadnienia odwołania.

Pierwsza grupa zarzutów dotyczyła wymagań dla sieci szkieletowej (i_net).

W pierwszym zarzucie Odwołujący zwrócił uwagę, że postanowienia SIWZ zmuszają do zaoferowania urządzeń pochodzących od jednego producenta.

Wskazał, że w punkcie 13 Załącznika nr 1 do SIWZ (pkt. 13.1. - Sieć szkieletowa [LNET], ppkt. 13.1.1. - Założenia, str. 40 załącznika nr 1), Zamawiający określił, że dla zapewnienia spójności działania sieci i zwiększenia jednolitości mechanizmów zarządzania wymagane jest by:

1. Bramy/routery brzegowe/dostępowe (LNET-GW)
2. Przełączniki sieciowe (I_NET-SW_CORE_1, I_NET-SW_CORE_2, I_NET-SW_ACC_1, LNET-SW_ACC_2, I_NET-SW_CPD_1, I_NET-SW_CPD_2, I_NET-SW_DMZ, I_NET-SW_ADM)
3. Centralne zapory sieciowe (I_NET-FW_CORE)
4. Bramy/zapory sieciowe dla systemu alternatywnego dostępu administratorów (I_NET-OOB.M.FW)

pochodziły od jednego producenta i były zarządzane z poziomu dedykowanego systemu zarządzającego siecią i bezpieczeństwem (I_MGMT-NET_SEC) zapewnianego przez producenta sprzętu. W dalszej części załącznika nr 1 do SIWZ Zamawiający opisał szereg wymagań dla urządzeń, które mają być dostarczone w ramach Sieci szkieletowej.

Zdaniem Odwołującego parametry poszczególnych urządzeń są zapewniane przez różnych producentów (np. Cisco i Hewlett-Packard, w części związanej z bezpieczeństwem Crossbeam, Fortinet), natomiast wszystkie opisane przez Zamawiającego wymagania łącznie posiadają wyłącznie urządzenia producenta Juniper Networks.

Odwołujący zastrzegł, że nie neguje potrzeby zapewnienia spójności działania sieci i jednolitości mechanizmów, jednak warunek ten może być – według niego - spełniony również w wyniku dostarczenia i skonfigurowania urządzeń pochodzących od różnych producentów.

Wymaganie dostarczenia urządzeń pochodzących od jednego producenta, w połączeniu z opisem wymaganych przez Zamawiającego funkcji, wskazuje – w ocenie Odwołującego - na konieczność dostarczenia urządzeń konkretnego producenta - Juniper Networks.

Odwołujący wskazał ponadto, że zgodnie z treścią pkt. XVI. SIWZ spójność systemu zarządzania stanowi jedno z kryteriów oceny ofert (ppkt. 4 - skala integracji - jednolitość

systemu zarządzania infrastrukturą, waga 10%). Skoro celem Zamawiającego jest wybór spójnego rozwiązania i zdecydował się na różnicowanie punktów przyznanych poszczególnym wykonawcom w ramach oceny, nie ma podstaw do narzucania wykonawcom sposobu zapewnienia tej spójności poprzez wymaganie dostarczenia urządzeń pochodzących od jednego producenta. Uważał, że to wykonawcy powinni decydować o sposobie zapewnienia tej spójności. Jeśli wykonawcy zdecydują się na zaoferowanie urządzeń pochodzących od różnych producentów, ponoszą ryzyko przyznania im mniejszej ilości punktów w przypadku, gdy urządzenia te nie będą stanowić spójnego systemu. Pozostawienie wymagania dostarczenia urządzeń pochodzących od jednego producenta ogranicza zatem konkurencję wykonawców i czyni sposób oceny ofert całkowicie nieracjonalnym.

W ramach tego zarzutu Odwołujący wnosił o rezygnację z wymagania, aby urządzenia wymienione w punkcie 13 załącznika nr 1 do SIWZ (pkt. 13.1. - Sieć szkieletowa [LNET], ppkt. 13.1.1. - Założenia, str. 40 Załącznika nr 1) pochodziły od jednego producenta.

W drugim, trzecim, czwartym i piątym zarzucie podniósł na nieuzasadnione potrzebami Zamawiającego wymagania dla urządzeń, które wskazują na konkretnego producenta.

Wywodził, że zgodnie z treścią pkt. 13.1.2.2. załącznika nr 1 do SIWZ (str. 47 Załącznika) Zamawiający wymaga, aby przełącznik rdzeniowy typu 1 (I_NET-SW_CORE_1) miał tablicę adresów MAC (tablica CAM) o wielkości 24 000 wpisów, natomiast zgodnie z treścią pkt. 13.1.2.3. załącznika nr 1 do SIWZ (str. 48 Załącznika) przełącznik rdzeniowy typu 2 (LNET-SW_CORE_2) musi posiadać tablicę adresów MAC o wielkości 6 000 wpisów. Biorąc pod uwagę, że przełączniki te mają pracować w stosie i współdzielić tablicę adresów MAC (wymaganie określone na str. 42 załącznika nr 1 „Przełączniki w obrębie stosu stanowiące jeden wirtualny przełącznik muszą co najmniej: pkt. 1 Współdzielić tablicę CAM”) stanowi to – w ocenie Odwołującego - sprzeczność w wymaganiach Zamawiającego.

Podkreślił, że urządzenia te w założeniu Zamawiającego mają być redundantne, a w przypadku różnicy w funkcjonalnościach obu urządzeń redundantność nie będzie zapewniona.

Wyjaśniał, że w przypadku awarii urządzenia posiadającego tablicę adresów MAC o wielkości wpisów 24 000, drugie urządzenie przejmie jego funkcje, jednak tylko do poziomu własnej funkcjonalności, to jest 6 000 wpisów.

Według niego powyższa sprzeczność wskazuje na to, że wymaganie dotyczące wielkości wpisów przełączników nie zapewnia celu, dla którego zostało wprowadzone.

Powyższe oznacza preferowanie urządzenia producenta Juniper Networks, ponieważ wymagania te ściśle odpowiadają specyfikacjom technicznym urządzeń tego producenta i dla zapewnienia wymagania w zakresie wymaganej ilości wpisów dla przełączników Wykonawcy, którzy chcieliby zaoferować przełączniki innych producentów, musieliby zaoferować urządzenia kilkakrotnie droższe od przełączników Juniper Networks.

Na tle drugiego zarzutu Odwołujący wnosił o zmianę wymagania w pkt. 13.1.2.2. załącznika nr 1 do SIWZ poprzez określenie, że wymagana jest taka sama ilość wpisów dla obu rodzajów przełączników - typu 1 i typu 2.

Przy trzecim zarzucie Odwołujący zwrócił uwagę na fakt, że zgodnie z treścią załącznika nr 1 do SIWZ Zamawiający dopuszcza w specyfikacji dla przełącznika rdzeniowego typu 1 (I_NET-SW_CORE_1) przełącznik modułarny i jednocześnie żąda, aby w takim przypadku przełącznik rdzeniowy typu 2 miał formę karty do przełącznika modułarnego.

W ocenie Odwołującego wymaganie, aby przełącznik rdzeniowy miał formę karty do przełącznika modułarnego, nie jest uzasadnione potrzebami Zamawiającego.

Powołał się przy tej argumentacji na postanowienie zawarte na str. 39 załącznika nr 1 do SIWZ, w którym Zamawiający wymagał, aby system był niezawodny, co powoduje, że konieczne jest zapewnienie redundantności dostarczanych urządzeń.

Wywodził, że w konsekwencji specyfikacja funkcjonalnościowa dla przełącznika rdzeniowego typu 2 (I_NET-SW_CORE_2) powinna być taka sama jak przełącznika rdzeniowego typu 1 (I_NET-SW_CORE_1).

Zdaniem Odwołującego w przypadku użycia przełącznika rdzeniowego jako karty do przełącznika modułarnego redundantność i niezawodność nie będzie zapewniona, a wymaganie dotyczące możliwości zastosowania przełącznika rdzeniowego jako karty do przełącznika modułarnego jest zatem nieuzasadnione potrzebami Zamawiającego i preferuje urządzenia Juniper Networks, których specyfikacje techniczne zapewniają taką możliwość.

Przy trzecim zarzucie Odwołujący zgłosił wniosek o rezygnację z wymagania, aby przełącznik rdzeniowy miał formę karty do przełącznika modułarnego.

Podnosząc czwarty zarzut dodatkowo Odwołujący wskazał, że zgodnie z treścią załącznika nr 1 do SIWZ (w specyfikacji wszystkich przełączników rdzeniowych i szkieletowych) pojawiają się wymagania odnośnie wielkości pamięci flash (w jednych przypadkach jest to 1GB, w innych - 128MB: poz. 5 tabeli na str. 47, poz. 4 tabeli na str. 47, poz. 4 tabeli na str. 48 i poz. 5 tabeli na str. 49, poz. 6 tabeli na str. 51, poz. 6 tabeli na str. 51 itd.).

Odwołujący stanął na stanowisku, że wymagania te nie są w żaden sposób uzasadnione potrzebami Zamawiającego i preferują urządzenia producenta Juniper Networks.

Podkreślił, że w pamięci flash przechowywane są obrazy oprogramowania i pliki konfiguracyjne, przy czym różni producenci stosują różne formaty plików, które „zajmują” różne ilości pamięci flash. W konsekwencji wymagania dotyczące pojemności pamięci flash są różne w zależności od konkretnych, zastosowanych w danym systemie rozwiązań.

Według Odwołującego potrzeba Zamawiającego powinna być zatem zdefiniowana jako możliwość przechowywania w pamięci flash określonej ilości tych plików, nie zaś jako wymaganie określające jej statyczną pojemność. Zamawiający powinien określić swoje wymagania w tym zakresie (np. możliwość przechowywania 50 plików konfiguracyjnych, co pojawia się zresztą przy opisie części produktów, np. w poz. 18 tabeli na str. 48 załącznika nr 1 do SIWZ).

Zauważył także, że wymagania Zamawiającego wskazują na przyjęcie jako wymaganych w SIWZ funkcjonalności wprost przejętych z kart katalogowych Juniper Networks.

Argumentował, że nie ma innego racjonalnego wytłumaczenia dla faktu, iż dla jednego przełącznika rdzeniowego Zamawiający wymaga 1GB pamięci flash, a dla drugiego tylko 128MB.

Odwołujący obok czwartego zarzutu wnosił o usunięcie wymagań dotyczących wielkości pamięci flash lub ich zastąpienia wymaganiami funkcjonalnymi, a nie wielkościowymi, to jest określenia minimalnej ilości plików możliwych do zamieszczenia w pamięci flash.

W piątym zarzucie zaznaczył, że zgodnie z treścią pkt. 5 (str. 42 załącznika nr 1 do SIWZ), w wymaganiach na stos przełączników stanowiących przełącznik wirtualny Zamawiający określił, że „przełącznik kontrolujący pracę stosu (master) musi być automatycznie zastąpiony przełącznikiem pełniącym rolę backup'u (wybór przełącznika backup nie może odbywać się w momencie awarii przełącznika master)”.

Przyznał, że intencja Zamawiającego była słuszna (szybsze przywrócenie działania stosu po awarii), jednak rozwiązanie tego rodzaju jest stosowane wyłącznie przez urządzenia producenta Juniper Networks, co wskazuje na wymagane przez Zamawiającego rozwiązanie oparte na konieczności dostarczenia przełączników tego jednego producenta.

Zauważył przy tym, że dostępne na rynku rozwiązania oparte na urządzeniach innych producentów umożliwiają przywrócenie działania stosu w sposób niezależny od tego, czy przełącznik zapasowy jest wybierany dynamicznie, czy też jest to wcześniej zdefiniowany przełącznik zapasowy.

Przekonywał, że istnieją równoważne, alternatywne rozwiązania, oparte na innym algorytmie wyboru przełącznika zapasowego, a zatem ograniczenie możliwego do zaoferowania urządzenia do jednego producenta jest zatem całkowicie nieuzasadnione potrzebami Zamawiającego.

Odwołujący podnosząc piąty zarzut wnosił o usunięcie postanowienia pkt. 5 na str. 42 Załącznika nr 1 do SIWZ, zgodnie z którym „przełącznik kontrolujący pracę stosu (master) musi być automatycznie zastąpiony przełącznikiem pełniącym rolę backup'u (wybór przełącznika backup nie może odbywać się w momencie awarii przełącznika master)", lub jego zastąpienie wymaganiem funkcjonalnym (np. w taki sposób, aby wymagane było przywrócenie działania stosu w momencie awarii przełącznika typu master w stosie w określonym, minimalnym czasie).

Zgłaszając zarzuty od szóstego do dziewiątego jako ich istotę określił istnienie sprzeczności i niemożliwości do spełnienia wymagania dla urządzeń.

W związku z tym przy szóstym zarzucie zauważył, że zgodnie z treścią pkt. 7 - Wymagania ogólne dla systemu (str. 17 załącznika nr 1 do SIWZ) rolę przełączników dostępowych mają pełnić przełączniki dostępne modułarne lub przełączniki dostępne typu 1 (I_NET-SW_ACC_1) i typu 2 (I_NET-SW_ACC_2) zebrane w grupy, nazywane elementami dostępowymi, z których każdy będzie posiadał połączenie o przepustowości 10 Gbps do elementu rdzeniowego w GWS1 i do elementu rdzeniowego w GWS2.

Uważał, że z postanowień załącznika nr 1 do SIWZ określających wymagania dla przełączników (pkt. 13.1.1.2, poz. 20 tabeli na str. 49 - pkt. 13.1.2.4, poz. tabeli na str. 50 - pkt. 13.1.2.5) wynika jednak, że nie jest możliwe dostarczenie przełączników modułarnych. Zgodnie z powołanymi postanowieniami konieczne jest bowiem, aby przełączniki posiadały możliwość tworzenia stosu, a przełączniki modułarne tej możliwości nie posiadają. Biorąc pod uwagę dużą ilość punktów, gdzie wymagane jest uzyskanie dużej liczby portów dostępowych, wskazane jest stosowanie w tym przypadku przełączników modułarnych, a nie stakowalnych.

W jego ocenie zapewni to większą wydajność i stabilność pracy sieci oraz w odczuciu Odwołującego zapewni korzyści finansowe. Wymaganie Zamawiającego jest zatem całkowicie nieuzasadnione z punktu widzenia jego rzeczywistych potrzeb.

Ponadto zaznaczył, że zgodnie z treścią wymagania określonego na str. 42, 43, 48, 49, 50 i 52 załącznika nr 1 do SIWZ przełączniki dostępowe typu 1 (I_NET-SW_ACC_1) i typu 2 (I_NET-SW_ACC_2), stanowiące element dostępowy muszą tworzyć stos zbudowany w oparciu o połączenia (backplane) o przepustowości co najmniej 64 Gbps, tam gdzie jest to możliwe (bliskie odległości - ta sama szafa lub sąsiednie szafy montażowo-dystrybucyjne), lub połączenia o przepustowości co najmniej 10 Gbps w pozostałych przypadkach (odległe szafy montażowo-dystrybucyjne, różne pomieszczenia lub lokalizacje). Przełączniki w obrębie elementu dostępowego muszą być widziane jako jedno logiczne urządzenie - jeden wirtualny przełącznik dostępowy. Biorąc pod uwagę wielkości opisywanych punktów dostępowych, nie uda się uzyskać wymaganej przez Zamawiającego funkcjonalności - maksymalna wielkość stosu według wymagań szczegółowych to 9x48, co łącznie daje sumę 432 portów, a tymczasem w jednej szafie wymagane jest więcej portów (np. zgodnie z treścią wymagań ilościowych dla Systemu w obszarach [I_NET], [LWIFI], [I_UC] dla poszczególnych lokalizacji i szaf montażowo-dystrybucyjnych, poz. tabeli dla SW15G-WMP załącznika nr 1 do SIWZ - konieczne jest 507 portów). Sumując wartości dla poszczególnych elementów dostępowych uzyskanie wymaganej funkcjonalności jest zatem niemożliwe. Oznacza to – zdaniem Odwołującego, że wymaganie tworzenia stosu przez przełączniki jest nieuzasadnione, skoro maksymalna ilość portów i tak jest większa, niż ta, którą można obsłużyć w wyniku utworzenia stosu.

Odwołujący wnosił zatem na tle szóstego zarzutu o rezygnację z wymagania użycia przełączników stakowalnych (tzn. dopuszczenie przełączników modułarnych) z pozostawieniem określonego w wymaganiu redundantnego podłączenia przełączników modułarnych lub stosów przełączników stakowalnych do rdzenia sieci.

Przy siódmym zarzucie podniósł, że zgodnie z treścią poz. 10 tabeli na str. 51 załącznika nr 1 do SIWZ, Zamawiający określił, aby przełączniki dostępowe typu 1 obsługiwały co najmniej 4096 sieci VLAN. Dla przełącznika rdzeniowego typu 2 Zamawiający określił wymaganie obsługiwanie co najmniej 1024 sieci VLAN dla przełącznika rdzeniowego typu 2 (poz. 25 tabeli na str. 52 załącznika nr 1 do SIWZ) i 1024 sieci VLAN dla przełączników dostępowych (poz. 23 tabeli na str. 53 załącznika nr 1 do SIWZ).

W ocenie Odwołującego są to wartości niemożliwe do uzyskania, ponieważ część sieci VLAN jest zarezerwowana na wewnętrzne potrzeby urządzeń i niedostępna dla użytkownika. Przełączniki mogą zatem faktycznie obsłużyć mniejszą ilość sieci VLAN, niż odpowiednio 4096 i 1024.

Odwołujący wnosil w ramach siódmego zarzutu o dokonanie modyfikacji załącznika nr 1 do SIWZ poprzez zmianę ilości obsługiwanych sieci VLAN na urządzeniach - do wartości 4000 dla przełączników rdzeniowych typu 1 i 1000 sieci VLAN dla przełączników rdzeniowych typu 2 oraz przełączników dostępowych.

Przywołując ósmy zarzut Odwołujący zaznaczył, że zgodnie z treścią poz. 23 tabeli na str. 53 oraz poz. 23 na str. 54 załącznika nr 1 SIWZ (żądania dotyczące przełączników dostępowych dla stref DMZ (I_NET-SW_DMZ) i przełączników dostępowych sieci zarządzającej (I_NET-SW_ADM) Zamawiający wymagał, aby przełączniki obsługiwały 1024 sieci VLAN.

Twierdził, że wymaganie to jest niemożliwe do spełnienia ze względu na okoliczności opisane powyżej w pkt. b).

Z tego powodu Odwołujący wnosil przy ósmym zarzucie o dokonanie modyfikacji powołanych postanowień SIWZ poprzez zmianę ilości obsługiwanych sieci VLAN na urządzeniach - z 1024 na 1000, a także o rezygnację z wymagań wielkościowych na pamięć flash i zastąpienie ich wymaganiami funkcjonalnymi (możliwości zmieszczenia określonej ilości plików).

Dziewiąty zarzut zgłosił Odwołujący opierając się na treści poz. 20 tabeli, gdzie w wymaganiach na przełącznik dostępowy CPD typu 1 (I_NET-SW_CPD_1) Zamawiający dopuścił zastosowanie urządzenia modularnego, jednocześnie żądając dostarczenia trzech urządzeń typu przełącznik dostępowy CPD typu 2 (I_NET-SW_CPD_2) i ich zestawienia z przełącznikiem typu 1 (I_NET-SW_CPD_1) - str. 52 załącznika nr 1 do SIWZ.

Zamawiający potraktował przedmiotowe wymaganie jako całkowicie niemożliwe do spełnienia, bowiem jeśli Zamawiający dopuścił zastosowanie urządzenia modularnego to konieczne jest, aby przełącznik dostępowy CPD typu 2 mógł stanowić moduł do przełącznika modularnego (analogicznie jak ma to miejsce dla przełączników rdzeniowych). Zastosowanie urządzeń modularnych umożliwi też zastosowanie systemów równoważenia obciążenia (1_NET-LB_CPD) w postaci modułów dla przełączników.

Odwołujący wnosił zatem w ramach zarzutu dziewiątego o usunięcie wymagań określonych w poz. 20 i 21 tabeli na str. 52 załącznika nr 1 do SIWZ.

Druga grupa zarzutów dotyczyła wymagań dla systemu wideokonferencyjnego.

W pierwszym zarzucie w powołanej wyżej drugiej grupie zarzutów obejmujących wymagania dla systemu wideokonferencyjnego (I_UC-VC), Odwołujący zakwestionował punkt 13.4.1.8 załącznika nr 1 do SIWZ z wymaganiem, że „Wdrożony system powinien pozwolić na realizację następujących funkcji” i punkt 4, w którym Zamawiający wymaga zapewnienia integracji z systemem Microsoft Office w zakresie wspólnej współpracy nad dokumentami.

Podniósł, że wymaganie to wskazuje na konieczność dokonania integracji dostarczanego systemu wideokonferencyjnego z systemem Microsoft Office z wykorzystaniem mechanizmów wewnętrznych firmy Microsoft, a to zapewnia wyłącznie rozwiązanie jednego producenta systemów wideokonferencyjnych - Polycom.

Zauważył, że obiektywną potrzebą Zamawiającego nie jest wykorzystanie określonych mechanizmów, lecz możliwość wspólnej pracy w systemach nad dokumentami.

W ocenie Odwołującego tego rodzaju cel możliwy jest do zrealizowania przy wykorzystaniu alternatywnych rozwiązań, nie wymagających wykorzystania mechanizmów wewnętrznych Microsoft Office. Poprzez wskazane wymaganie Zamawiający zdecydował się zatem na konieczność dostarczenia systemu opartego o urządzenia producenta Polycom, w sposób nieuzasadniony rzeczywistymi potrzebami eliminując w tym zakresie jakąkolwiek konkurencję.

Odwołujący wnosił wobec tego o rezygnację z tego postanowienia lub zmianę tego postanowienia, na możliwość realizacji funkcji wspólnej współpracy nad dokumentami w oparciu o rozwiązania nie wymagające integracji, a pozwalające na korzystanie z ww. funkcji

zarówno przez użytkowników systemu Microsoft Office oraz systemów wideo innych producentów.

W ramach drugiego zarzutu dotyczącego wymagań dla systemu wideokonferencyjnego Odwołujący przypomniał, że w wymaganiach na System dystrybucji treści cyfrowych (IJJC-DMS), punkt 13.4.1.9, podpunkt 6.6 „Oprogramowanie przetwarzające sygnały satelitarne (np. obsługujące EPG, wiele ścieżek audio/video)”, Zamawiający wymagał obsługi EPG, nie precyzując z jakim dostawcą treści wideo (operatorem), w jakim standardzie (np. MediaHighWay, DVB) czy też na jakiej częstotliwości ma współpracować system.

Odwołujący twierdził, że wymaganie takie może prowadzić do sytuacji, w której dostarczony system będzie spełniać wymagania, natomiast nie będzie możliwości jego wykorzystania przez Zamawiającego.

Odwołujący wnosił więc o rezygnację z tego postanowienia lub o doprecyzowanie informacji na temat operatora treści wideo oraz parametrów technicznych (standardów i częstotliwości) związanych z funkcją EPG.

W ramach trzeciego zarzutu dotyczącego wymagań dla systemu wideokonferencyjnego Odwołujący wskazał, że w wymaganiach tych na terminal przenośny (I_UC- VC_TERM_MOB) punkt 13.4.2.14, podpunkt 20, Zamawiający wymagał, aby obudowa do transportu terminala przenośnego pochodziła od producenta terminala wideo.

W ocenie Odwołującego rozwiązania innych producentów spełniają wymagania techniczne na urządzenie, jako system wideo, natomiast nie wszyscy producenci produkują opakowania umożliwiające bezpieczny transport urządzenia.

Wyjaśniał, że istnieją natomiast firmy, które opakowania do transportu dla terminala wideo są w stanie przygotować na zamówienie, dokładnie na wymiar.

Odwołujący wnosił o rezygnację z tego postanowienia lub zmianę tego postanowienia w taki sposób, aby możliwe było dostarczenie obudowy do transportu pozwalającej na wygodny i bezpieczny transport dla oferowanego typu terminala przenośnego.

Odnośnie czwartego zarzutu dotyczącego wymagań dla systemu wideokonferencyjnego zauważył, że w wymaganiach na System wideokonferencyjny -

wewnętrzny gatekeeper wideo (IJJC- VC_GK_CPD), punkt 13.4.2.11, podpunkt 3, Zamawiający wymagał, aby system działał tylko w oparciu o protokół sygnalizacyjny H.323.

Według Odwołującego rozwiązania innych producentów mogą realizować pozostałe wymagane funkcje z wykorzystaniem protokołu SIP i/lub H.323.

Odwołujący wnosił zatem o dopuszczenie możliwości realizacji wymaganych funkcji również za pomocą protokołu SIP.

W części obejmującej wymagania dla systemu wideokonferencyjnego został podniesiony piąty zarzut sformułowany na podstawie wymagań dotyczących terminali stacjonarnych (I_UC- VC_TERM), punkt 13.4.2.13, podpunkt 6, gdzie Zamawiający wymagał, aby terminale wideo pracowały w oparciu o protokół H.323 i/lub SIP, natomiast w wymaganiach na wewnętrzny gatekeeper wideo (I_UC-VC_GK_CPD), dopuszczony został tylko protokół H.323.

Wskazywał, że funkcją gatekeepera wewnętrznego jest zapewnienie obsługi terminali wideo.

Argumentował, że wymaganie, aby gatekeeper pracował tylko w oparciu o protokół H.323, i dopuszczenie możliwości obsługi tylko protokołu SIP dla terminali wideo stacjonarnych prowadzi do niekompatybilności elementów systemu wideo, przez co nie będzie można z systemu wideo korzystać.

Odwołujący wnosił o zmianę powołanego postanowienia poprzez sformułowanie wymagania, aby gatekeeper wewnętrzny zapewniał komunikację pomiędzy terminalami wideo z protokołem SIP oraz protokołem H.323.

Przy szóstym zarzucie skierowanym przeciwko wymaganiom dotyczącym systemu wideokonferencyjnego Odwołujący zauważył, że przy zewnętrznym gatekeeper wideo (I_UC-VC_GK_DMZ), punkt 13.4.2.12, podpunkt 2, Zamawiający wymagał, aby system działał tylko w oparciu o protokół sygnalizacji H.323.

Podkreślił, że rozwiązania innych producentów mogą realizować pozostałe wymagane funkcje z wykorzystaniem protokołu SIP i/lub H.323.

Odwołujący wnosił o dopuszczenie możliwości realizacji wymaganych funkcji również za pomocą protokołu SIP.

Zgłaszając siódmy zarzut w części dotyczącej wymagań na system wideokonferencyjny - zewnętrzny gatekeeper wideo (LUC- VC_GK_DMZ), punkt 13.4.2.12, podpunkt 11, przypomniał, że Zamawiający wymagał, aby system realizował funkcje Chat w oparciu o protokół H.323.

Zdaniem Odwołującego nowym protokołem intensywniej rozwijanym, niż „stary protokół H.323, zapewniającym dużo bogatszy zakres funkcji nie tylko w zakresie usługi Chat, jest protokół SIP obsługiwany przez większość producentów tego typu rozwiązań.

Odwołujący wnosił zatem o dopuszczenie możliwości realizacji wymaganych funkcji również za pomocą protokołu SIP.

Trzecia grupa zarzutów dotyczyła wymagań dla środowiska przetwarzania danych (i.cpd).

Zarzuty zgłoszone w tej grupie od 1 – 4 podważały te postanowienia SIWZ, które związane były – w ocenie Odwołującego – z koniecznością zaoferowania urządzeń pochodzących od jednego producenta.

W pierwszym zarzucie z tej grupy Odwołujący podniósł, że Zamawiający ogranicza konkurencję, stosując postanowienia działające na niekorzyść Zamawiającego i powoduje dodatkowo zbędne zwiększenie kosztów oferty.

Powołał się przy tym na tabelę w punkcie 13.5.1.10, w której wymagano dostarczenia dodatkowych, dedykowanych, licencji na bibliotekę taśmową ZS1-TL niezależnie od tego, czy taka licencja jest wymagana zgodnie z polityką licencjonowania producenta oprogramowania backupowego (I_CPD- BKPJJOFTj. Kwestionował również podobny zapis znajdujący się w punkcie 22 rozdziału 13.5.2.10 opisującym (I_CPD-BKP_SOFT).

Odwołujący wnosił o zmianę zapisów i umieszczenie postanowienia „o ile dana licencja jest wymagana zgodnie z systemem licencjonowania proponowanego systemu kopii zapasowych”.

W drugim zarzucie twierdził, że Zamawiający ogranicza konkurencję, dodając zapisy niezgodne z własnymi potrzebami oraz nie mające na względzie korzyści Zamawiającego, bazując się na kartach katalogowych konkretnego producenta.

Według Odwołującego punkty 1-3 rozdziału 13.5.2.1, dotyczące (I_CPD-BLD_CHASS), opisują na kilka sposobów wymiary obudowy serwerów kasetowych znacznie przewymiarowując (ponad dwukrotnie) infrastrukturę, a przesadne wymiarowanie nie ma na celu zapewnienia nadmiarowości w rozumieniu ciągłości działania.

Wnioskował zatem, że jeśli Zamawiającemu zależało na odpowiedniej gęstości mocy obliczeniowej, postanowienia powinny zawierać wskaźnik tej gęstości (np. ilość serwerów kasetowych, możliwych do umieszczenia w szafie Rack 42"U) oraz jeśli Zamawiającego ogranicza przestrzeń w szafie Rack, nie należy wymuszać pojemności pojedynczej obudowy, lecz określić wysokość (w jednostkach „U” - Rack Unit) całego, kompletnego rozwiązania.

Odwołujący wnosił wobec tego o usunięcie tych regulacji, bądź określenie oczekiwanej gęstości serwerów.

W ramach trzeciego zarzutu Odwołujący zwrócił uwagę, że Zamawiający przekłada zapisy na karcie producenta nad własne potrzeby, bowiem punkty 6-9 rozdziału 13.5.2.1, dotyczące (1_CPD-BLD_CHASS) oraz punkt 5 rozdziału 13.5.2.3, dotyczący (LCPD-SW_FC), opisują nad wymiar dokładnie poszczególne parametry urządzeń, lecz nie zawierają konkretnych funkcjonalnych oczekiwań Zamawiającego, np. użycie protokołu SNMP i OSPF jednocześnie w trzech wersjach, użycie RIP i SSH jednocześnie w dwóch wersjach.

Zdaniem Odwołującego stosowanie tak różnorodnej ilości protokołów mija się z dobrem Zamawiającego.

Odwołujący zażądał zatem usunięcia lub modyfikacji powyższych – według niego - dyskryminacyjnych zapisów, a w szczególności usunięcia z SIWZ elementów, które nie będą wykorzystywane w projekcie.

W czwartym zarzucie Odwołujący podniósł, że Zamawiający ogranicza konkurencję poprzez stosowanie nomenklatury konkretnego producenta, a nie międzynarodowo uznanych standardów.

Według niego stosowanie nazewnictwa konkretnego producenta wymusza na innych dostawcach dotrzymania wszystkich parametrów danej funkcjonalności, również nieistotnych dla Zamawiającego, a przykładem takiego opisu jest punkt 6 rozdziału 13.5.2.2, dotyczący (I_CPD-BLD_SRV) oraz punkt 4 rozdziału 13.5.2.3, dotyczący (LCPD-SW.FC).

Odwołujący zażądał zatem usunięcia lub modyfikacji – jego zdaniem - dyskryminacyjnych zapisów, a w szczególności użycia w zapisach nazewnictwa odpowiadającego światowym standardom.

Zarzuty zgłoszone w tej grupie od 5 – 12 podważały te postanowienia SIWZ, które w ocenie Odwołującego były sprzeczne i niemożliwe do spełnienia wymagania dla urządzeń.

W zakresie piątego zarzutu dotyczącego wymagań dla środowiska przetwarzania danych (i.cpd) Odwołujący zauważył, że niektóre zapisy wprowadzone przez Zamawiającego nie są zgodne z technologiami zamawianych urządzeń, np. punkt 9 rozdziału 13.5.2.2, dotyczący I_CPD-BLD_SRV) opisuje zasilacze w serwerach kasetowych.

Wyjaśnił, że celem rozwiązań typu kasetowego jest konsolidacja jak największej ilości elementów, w tym konsolidacja i wyniesienie zasilaczy do obudowy serwerów kasetowych (I_CDP-BLD_CHASS), zatem posiadania przez serwery mieczowe (I_CPD-BLD_SRV) nie ma uzasadnienia technicznego, a jednocześnie znacznie zwiększa awaryjność urządzeń.

Odwołujący zażądał usunięcia tego postanowienia.

W szóstym zarzucie przywołał treść SIWZ: „Bezpieczeństwo - zabezpieczanie danych backup'u za pomocą wybranego szyfrowania na poziomie 40-, 56-, 128- lub 256-bitowym" dotyczącego (I_CPD- BKP_SOFT), która w żaden sposób nie określała – według Odwołującego - rzeczywistej potrzeby i oczekiwań, jedynie bardzo konkretnych parametrów do tego nie zgodnych ze światowym standardem szyfrowania AES.

Odwołujący zawniósł o zmianę tego postanowienia na „Zabezpieczanie danych backup'u za pomocą szyfrowania”.

Przy siódmym zarzucie postawił tezę, że regulacje SIWZ działają na niekorzyść Zamawiającego i mogą doprowadzić do zaburzeń w funkcjonowaniu docelowej infrastruktury, czego przykładem jest zapis dotyczący (I_CPD-BKP_SOFT) : „Możliwość rozbudowy do konfiguracji zapewniającej automatyczne przełączenie systemu kopii zapasowych do innej lokalizacji i kontynuacji jego pracy tzn. w przypadku awarii jednego z ośrodków możliwość składowania i odtwarzania danych w drugiej lokalizacji.”.

Podniósł, że zgodnie z podstawowymi praktykami budowy środowisk zapasowych, decyzja o przełączeniu operacyjnego działania z ośrodka A na ośrodek B nie może być podejmowana automatycznie przez system. Decyzja powinna być podejmowana przez

człowieka, a samo przełączenie ewentualnie może być wspomagane przez system komputerowy.

Mając to na uwadze Odwołujący domagał się usunięcia tego unormowania SIWZ, bądź wyłączenia wpisu o automatyzacji przełączania.

Zgłaszając ósmy zarzut zwrócił uwagę na niespójność, w punkcie dotyczącym (I_CPD-BKP_SOFT), w którym Zamawiający oczekuje na: „Optymalizację przestrzeni składowania danych – zastosowanie urządzeń wykorzystujących mechanizmy deduplikacji danych”.

Zauważył, że w opisie urządzeń nie pojawiała się ta funkcjonalność, wręcz przeciwnie w dalszej części SIWZ pojawiło się jej ograniczenie do modułów oprogramowania: „Oprogramowanie musi posiadać mechanizm (moduł) jako opcja do efektywnego backupu serwerów poprzez sieć WAN (deduplikacja) tak by minimalizować ilość danych transportowanych poprzez sieć LAN/WAN, oraz efektywnie składować dane na dyskach (dane muszą być deduplikowane), dane tak zbackupowane muszą być dostępne dla klientów systemu backupowego celem odtworzenia na innym kliencie backupowym, funkcjonalność ta musi być dostępna bez konieczności instalowania dodatkowych programów, czy rozszerzeń i musi być konfigurowalna z konsoli systemu backupowego.”.

Na kolejną sprzeczność dotyczącą mechanizmu deduplikacji wskazywał w postanowieniu o treści: „Funkcjonalność deduplikacji danych musi być częścią systemu backupowego a włączenie deduplikacji na serwerze backupowym musi być „przeźroczyste” dla klientów, to znaczy kiedy wysyła jeden strumień danych - system backupowy „w locie” deduplikuje dane i zapisuje na odpowiednim storage, całość konfiguracji odbywa się za pomocą jednej konsoli zarządzającej systemem backupowym.”.

Wyjaśniał, że o ile Zamawiający wymaga wykonywania deduplikacji na źródle (celem odciążenia sieci WAN), to jej włączenie nie może być przeźroczyste dla klientów, ponieważ to na klientach będzie spoczywał obowiązek utworzenia bazy deduplikatów oraz wykonanie obliczeń, związanych z deduplikacją przesyłanych kopii bezpieczeństwa danych.

Odwołujący wnioskował o zastąpienie obecnych wymagań bardziej precyzyjnymi wymaganiami, np. „System kopii zapasowych powinien umożliwiać deduplikację na źródle.”.

W dziewiątym zarzucie podniósł, że Zamawiający stosuje zapisy niemożliwe do spełnienia, czego przykładem jest punkt 12 rozdziału 13.5.2.2, dotyczący (I_CPD-BLD_SRV)

oraz punkt 12 rozdziału 13.5.2.9, opisujący (I_CPD-BKP_SRV). Żądane oprogramowanie ma wspierać tak dostarczoną infrastrukturę jak całą posiadaną infrastrukturę.

Zarzucił, że do SIWZ nie został dołączony dokument opisujący wszystkie posiadane przez Zamawiającego serwery i stacje robocze wraz z systemami operacyjnymi na nich zainstalowanymi.

Zwrócił też uwagę, że spójność systemu zarządzania jest jednym z kryteriów oceny oferty, co w opinii Odwołującego stanowi właściwy element oceny spójności zarządzania bez konieczności ograniczania konkurencji poprzez zastosowanie w/w zapisów.

Argumentował, że wymuszenie, by oprogramowanie było dostarczone na nośnikach CD, jest dodatkową niedogodnością, ponieważ coraz częściej metodą na dostarczenie oprogramowania są nośniki DVD bądź pobranie przez Internet.

Wobec tego Odwołujący domagał się usunięcia tego zapisu.

W dziesiątym zarzucie dotyczącym wymagań dla środowiska przetwarzania danych (i.cpd) zwrócił uwagę, że Zamawiający umieszcza sprzeczne zapisy tabeli konfiguracji, a przykładem są punkty: 19,21,26,28 rozdziału 13.5.2.4, dotyczące (LCPD-DA), które wymagają by macierz miała funkcjonalność wirtualizowania zasobów zewnętrznych macierzy, co jest sprzeczne z punktem 12 rozdziału 13.5.2.4, dotyczącym (LCPD-DA), pozwalającym na stosowanie urządzeń trzecich do wirtualizacji zasobów zewnętrznych macierzy dyskowych. Identyczna sytuacja jest w przypadku punktów 10,20,22,27,29 oraz punktu 13 rozdziału 13.5.2.7, opisującego (I_CPD-DR_DA).

Odwołujący zażądał zatem dodania informacji, że ewentualne stosowane przez oferenta wirtualizatory powinny spełniać w/w wymagania.

W zakresie jedenastego zarzutu postawił tezę, że Zamawiający jest niekonsekwentny w swoich wymaganiach, czego przykładem jest punkt 15 rozdziału 13.5.2.10, dotyczący (I_CPD-BKP_SOFT), gdzie jest wymóg stosowania kompresji przed wysłaniem danych przez sieć.

Zauważył, że we wcześniejszym opisie dotyczącym tego samego oprogramowania był zapis „Oprogramowanie musi posiadać mechanizm (moduł) jako opcja do efektywnego backupu serwerów poprzez sieć WAN (deduplikacja) tak by minimalizować ilość danych

transportowanych poprzez sieć LAN/WAN”, a deduplikacja i kompresja, to są dwa pojęcia, które nie powinny być stosowane zamiennie.

Z tych powodów Odwołujący zażądał, by Zamawiający usunął niespójności opisu przedmiotu zamówienia w powyżej opisanym zakresie w sposób nie prowadzący do dyskryminacji żadnego rozwiązania.

Zakwestionował w ramach dwunastego zarzutu dotyczącego wymagań dla środowiska przetwarzania danych (i.cpd) postanowienia punktu 22 rozdziału 13.5.2.10 opisującego (I_CPD-BKP_SOFT) z wymaganiem przezroczystości zmiany miejsca szyfrowania przesyłanych danych.

W ocenie Odwołującego przezroczystość ta nie może być spełniona, ponieważ wraz ze zmianą miejsca wykonywania szyfrowania zmienia się również podmiot za to odpowiedzialny (serwer produkcyjny, serwer backupu, etc...), a wraz z tym konieczność wykonywania szyfrowania i obciążenie procesora danego serwera, co oznacza sprzeczność tych wymagań.

Odwołujący wnosił więc, by powyżej wskazane postanowienia na temat „przezroczystości” zostały usunięte z SIWZ.

Czwarta grupa zarzutów dotyczyła wymagań na system „system kontroli dostępu do sieci (lsec-nac)”.

W pierwszym zarzucie z tej grupy Odwołujący zwrócił uwagę, że w wymaganiach na system „System kontroli dostępu do sieci (LSEC-NAC)” w pkt 8 Zamawiający zażądał, aby: „System musi dostarczać mechanizmów, które w zależności od polityki bezpieczeństwa będzie przydzielał dostęp do zasobów na urządzeniach obsługujących protokół 802.1x, bez konieczności posiadania zewnętrznego serwera RADIUS. System musi mieć możliwość wprowadzenia dowolnego słownika RADIUS zawierającego dowolne VSA (endor-specific attributes).”.

Powyższe postanowienie SIWZ stoi – zdaniem Odwołującego - w sprzeczności z punktem 1.2.1.2 „System kontroli dostępu do sieci”, gdzie Zamawiający wprost wymaga by wymienione w powyższym urządzenie spełniało konieczność współpracy z zewnętrznym serwerem RADIUS. - „Wymagane jest, aby system kontroli dostępu do sieci współpracował z serwerami RADIUS odpowiedzialnymi za realizację usług uwierzytelniania EDUROAM”.

Odwołujący wnosił o usunięcie tej niejednoznaczności z SIWZ, zmianę wymienionego powyżej pkt. 8 i dopuszczenie rozwiązania korzystającego z zewnętrznego serwera RADIUS (jak wymaga Zamawiający w pkt. 1.2.1.2).

Drugi zarzut dotyczył wymagania na „System zdalnego dostępu VPN SSL (I_SEC-VPN_SSL)” w zakresie pkt 1.2.2.3, pkt 11, gdzie Zamawiający postawił wymaganie w brzmieniu: „Urządzenie musi umożliwiać instalację dodatkowego sprzętowego modułu akceleracji SSL.”.

Niezrozumiałym dla Odwołującego było dlaczego urządzenie, które z definicji ma umożliwiać dostęp do zasobów zdalnych poprzez protokół SSL musi umożliwiać instalację dodatkowego modułu akceleracji SSL.

Według niego wskazuje to na urządzenie firmy Juniper, które jako jedyne na rynku spełnia pozostałe funkcjonalności, oraz umożliwia instalację dodatkowego modułu SSL. Pozostali producenci na rynku spełniają wymagania stawiane przez Zamawiającego dotyczące wydajności urządzenia bez konieczności instalacji dodatkowego modułu.

Wobec tego Odwołujący wnosił o modyfikację lub usunięcie dyskryminacyjnego wymagania i o dopuszczenie urządzenia nie posiadającego możliwości instalacji dodatkowego modułu sprzętowego akceleracji SSL w przypadku urządzeń spełniających pozostałe wymagania Zamawiającego dotyczące wydajności urządzenia.

W ramach trzeciego zarzutu Odwołujący wskazał, że w wymaganiach na „System zdalnego dostępu VPN SSL (I_SEC-VPN_SSL)” pkt 1.2.2.3, pkt 6 Zamawiający postawił wymaganie w brzmieniu: „Urządzenie musi umożliwiać obsługę CRL poprzez protokół HTTP.”.

W ocenie Odwołującego funkcjonalność zdefiniowana jak wyżej wskazuje jedynie na rozwiązanie firmy Juniper, która określa funkcjonalność obsługi certyfikatów w swoich broszurach produktu SA SSL VPN”.

Odwołujący wnosił o modyfikację lub usunięcie wymagania w taki sposób, aby nie wskazywało na rozwiązanie Juniper.

Czwarty zarzut dotyczył wymagań na „System zdalnego dostępu VPN IPsec/GRE (I_SEC-VPN_GRE) pkt 1.2.2.4, pkt 2, gdzie Zamawiający postawił wymaganie w brzmieniu: „Urządzenie musi posiadać wymienne karty z modułem kontrolującym pracę urządzenia,

karty z interfejsami sieciowymi oraz sloty na dodatkowe karty wspomagające obsługę aplikacji”.

Odwołujący stwierdził, że powyższy zapis wymaga zastosowania produktu firmy Juniper i z tego powodu wnosił o usunięcie lub modyfikację wymagania i o dopuszczenie produktów realizujących powyższą funkcjonalność w sposób odmienny, możliwy do zrealizowania przez rozwiązania innych producentów.

W zakresie piątego zarzutu Odwołujący podniósł, że w wymaganiach na „System zdalnego dostępu VPN IPsec/GRE (I_SEC-VPN_GRE) pkt 1.2.2.4, pkt 6 Zamawiający postawił wymaganie w brzmieniu: „Urządzenie musi zapewniać rozbudowę do co najmniej 52 dodatkowych interfejsów sieciowych (dobieralnych spośród Gigabit Ethernet, EI). Urządzenie musi posiadać możliwość obsługi kart zgodnych z IEEE 802.1af (Power over Ethernet).”.

Zdaniem Odwołującego niezrozumiałym jest żądanie przez Zamawiającego zaoferowania urządzenia pozwalającego na rozbudowę o interfejs EI, skoro cała nowoprojektowana sieć Zamawiającego oparta jest o protokół i interfejsy Ethernet. Niezrozumiałe jest także żądanie rozbudowy urządzenia aż o 52 dodatkowe interfejsy sieciowe, skoro Zamawiający nie precyzuje w pozostałych urządzeniach potrzeby ich wykorzystania.

W przekonaniu Odwołującego, powyższe wymaganie służy jedynie eliminacji z postępowania możliwości zaoferowania produktów innych, niż firmy Juniper.

Odwołujący wnosił w związku z tym zarzutem o usunięcie opisanego powyżej wymagania SIWZ.

Szósty zarzut był wymierzony przeciwko wymaganiom na „System zdalnego dostępu VPN IPsec/GRE (I_SEC-VPN_GRE) Pkt 1.2.2.4, pkt 12 i 13 w zakresie wymogu, aby: „Urządzenie zabezpieczeń musi pozwalać na rozbudowę przyszłości o wbudowany moduł kontroli antyspamowej działający w oparciu o mechanizm blacklist. Włączenie kontroli antyspamowej nie może wymagać dodatkowego serwera.”, „Urządzenie zabezpieczeń musi pozwalać na rozbudowę przyszłości o wbudowany moduł filtrowania stron WWW w zależności od kategorii treści stron. Włączenie filtrowania stron WWW nie może wymagać dodatkowego serwera.”.

Niezrozumiałym dla Odwołującego jest żądanie Zamawiającego, by powyższe urządzenia posiadały możliwość rozbudowy o komponenty antyspam i filtrowanie WWW,

skoro Zamawiający żądał dostarczenia takiej funkcjonalności jako oddzielne urządzenia w punktach 1.2.2.5 i 1.2.2.10.

Powyższe postanowienie w przekonaniu Odwołującego służy jedynie wskazaniu na urządzenia firmy Juniper i ogranicza możliwość oferowania produktów innych producentów i z tego powodu wnosił o usunięcie pkt 12 i 13.

Przy siódmym zarzucie odnośnie wymagań na „System zdalnego dostępu VPN IPsec/GRE (I_SEC-VPN_GRE) pkt 1.2.2.4, pkt 14 Odwołujący zakwestionował postanowienie, iż: „Urządzenie musi obsługiwać protokoły dynamicznego routingu: RIP, OSPF oraz BGP. Urządzenie musi obsługiwać nie mniej niż 64 peer'ów BGP i nie mniej niż 500 000 prefiksów BGP (w RIB). Urządzenie musi umożliwiać skonfigurowanie nie mniej niż 60 wirtualnych ruterów oraz 4096 sieci VLAN z tagowaniem 802.1Q.”.

Niezrozumiała była dla Odwołującego potrzeba używania protokołów dynamicznego routingu BGP, oraz możliwości wpisania do tablicy RIB nie więcej niż 500 000 prefiksów.

Wskazał, że Zamawiający wyraźnie określił przeznaczenie wymienionego urządzenia jako system zdalnego dostępu, a nie jako router brzegowy do sieci Internet który wymieniony jest w innym miejscu specyfikacji zamówienia gdzie powyższe zapisy mogą wydawać się konieczne.

Niezrozumiałym dla Odwołującego było żądanie by system zdalnego dostępu VPN umożliwiał skonfigurowanie nie mniej niż 60 wirtualnych routerów. System zdalnego dostępu VPN z definicji nie ma być routerem i stoi to w sprzeczności z innymi wymaganiami Zamawiającego. W przekonaniu Odwołującego, powyższe wymaganie zostało postawione wyłącznie w celu wymuszenia zaoferowania urządzenia firmy Juniper, a powyższe postanowienia dyskwalifikują pozostałych producentów systemów zdalnego dostępu VPN na rynku.

Odwołujący wnosil o usunięcie opisanych powyżej wymagań.

W dniu 4.11.2011r. zgłosił swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego wykonawca Qumak – Sekom S.A.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje.

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności w oparciu o załączoną przez Zamawiającego dokumentację prowadzonego dialogu konkurencyjnego, treść specyfikacji istotnych warunków zamówienia, jak również na podstawie złożonych na rozprawie przez strony wyjaśnień Izba postanowiła odwołanie uwzględnić.

Odwołanie nie zawierało braków formalnych, wpis został przez Odwołującego uiszczony, zatem odwołanie podlegało rozpoznaniu. Izba nie stwierdziła przesłanek do jego odrzucenia.

Uwzględniając powyższe Izba przeprowadziła rozprawę, podczas której Odwołujący podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, a Zamawiający i Przystępujący zgodnie wnosili o oddalenie odwołania.

Po przeprowadzeniu postępowania odwoławczego Izba doszukała się w działaniach Zamawiającego naruszenia przepisów 7 ust. 1, art. 29 ust. 1 i ust.2 w związku z art.60e ust.3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113 poz.759 z póź. zm.).

Przedmiotem rozstrzygnięcia przedmiotowego postępowania odwoławczego była kwestia oceny czy Zamawiający opisał przedmiot zamówienia w sposób niejednoznaczny i nieprecyzyjny oraz utrudniający uczciwą konkurencję, a także czy Zamawiający przeprowadził dialog konkurencyjny w sposób zapewniający uczciwą konkurencję i równe traktowanie wykonawców.

W ocenie Izby całokształt materiału dowodowego potwierdza zarzuty odwołania i skłania do przyjęcia stanowiska, iż Zamawiający przeprowadził dialog konkurencyjny w sposób niekompletny i niewyczerpujący, powodując, że opis przedmiotu zamówienia może być potraktowany jako niejednoznaczny i nieprecyzyjny oraz mogący utrudniać uczciwą konkurencję.

Dialog konkurencyjny stanowi wyjątkowy tryb postępowania o udzielenie zamówienia publicznego realizowany w warunkach występowania przesłanek, o których mowa w art.60b ustawy Prawo zamówień publicznych. Jedną z tych przesłanek jest szczególnie złożony charakter zamówienia przez co nie można opisać przedmiotu zamówienia zgodnie z art.30 i 31 ustawy Pzp.

Ustawa Prawo zamówień publicznych określa dialog konkurencyjny jako tryb udzielenia zamówienia, w który po publicznym ogłoszeniu o zamówieniu zamawiający prowadzi z wybranymi przez siebie wykonawcami dialog, a następnie zaprasza ich do składania ofert.

Cytowana wyżej ustawa nie zawiera jednak definicji legalnej pojęcia „dialog” wobec tego wymaga ono dokonania wykładni językowej. Znaczenie tego wyrazu zostało określone między innymi w słowniku języka polskiego, tom 1 Wydawnictwa Naukowego PWN, wyd.2007, pod red. Mirosława Bańko. Według definicji słownikowej dialog to szereg działań i rozmów mających doprowadzić do porozumienia między dwiema stronami jakiegoś konfliktu lub sporu.

Z ustaleń dokonanych przez Izbę wynika, że prowadzony z wykonawcami dialog nie zakończył się wypracowaniem jednolitej koncepcji, która skutkowałaby stworzeniem specyfikacji istotnych warunków zamówienia stanowiącej kompromis pomiędzy różnymi propozycjami wykonawców.

Izba stwierdza, że załączone do dokumentacji przesłanej przez Zamawiającego nagrania z prowadzonego dialogu konkurencyjnego nie umożliwiają w sposób nie budzący wątpliwości ustalenie treści prowadzonego dialogu z powodu złej jakości ścieżki dźwiękowej.

Nadto należy wskazać, że na rozprawie pełnomocnik Zamawiającego potwierdził, że Zamawiający nie prowadził protokołu z dialogu w pełnym zakresie, ani nie sporządzał protokołów komisji przetargowej. Wyjaśnił on także, że dialog konkurencyjny był także częściowo prowadzony w zakresie zgłoszonych zarzutów, lecz nie został on zatwierdzony przez Kierownika Zamawiającego.

Zamawiający nie wykazał również, że kwestie sporne z Odwołującym były przedmiotem dialogu. Nie potwierdził tego również protokół ze spotkania Zamawiającego z Odwołującym z dnia 23.09.2010r. dotyczący jedynie zagadnienia modernizacji sieci szkieletowej.

Zdaniem Izby te zaniechania Zamawiającego wskazują, iż nie doszło pomiędzy stronami do wypracowania wszystkich rozwiązań przedstawionych podczas dialogu umożliwiających przekazanie SIWZ.

W myśl przepisu art.60e ust.3 zd.1 ustawy Pzp wraz zaproszeniem do składania ofert, na podstawie rozwiązań przedstawionych podczas dialogu, zamawiający przekazuje specyfikację istotnych warunków zamówienia.

Izba reprezentuje zapatrywanie, że zgłoszone przez Odwołującego zarzuty należy rozpatrywać w związku z powołanym wyżej przepisem, który umożliwia wprowadzenie do obrotu prawnego specyfikacji istotnych warunków zamówienia jedynie w sytuacji, gdy została ona sporządzona na podstawie rozwiązań przedstawionych podczas dialogu.

Należy podkreślić, że Zamawiający nie udowodnił, że przedstawił w ramach prowadzonego dialogu konkurencyjnego w sposób skodyfikowany rozwiązania, które nie wymagało dodatkowych negocjacji. W tym celu Zamawiający miał dostateczną podstawę do uprzedniego przeprowadzenia dialogu uzupełniającego.

W doktrynie zamówień publicznych przyjmuje się, iż „w dialogu konkurencyjnym negocjować można wszystko, łącznie z treścią SIWZ.” (vide : komentarz do art.60a Prawa zamówień publicznych pod red. Jerzego Piróga, wyd. C.H.Beck z 2010r.).

Jeżeli zatem w wyniku prowadzonego dialogu nie zostały wypracowane przez strony wszystkie rozwiązania determinujące potrzeby Zamawiającego, a opis przedmiotu zamówienia może zostać zmieniony w następstwie nadal prowadzonego uzupełniającego dialogu konkurencyjnego, to specyfikacja istotnych warunków zamówienia w brzmieniu dotychczasowym nie może pozostać niewzruszona, chyba że rozwiązania przedstawione podczas tego dalszego dialogu potwierdzą częściowo lub całkowicie przyjęte wcześniej postanowienia SIWZ.

Jednocześnie należy wskazać, iż przekazanie SIWZ wykonawcom bez rozważenia wszystkich aspektów rozwiązań, w tym tych proponowanych przez Odwołującego należy potraktować jako mogące ograniczać uczciwą konkurencję i równe traktowanie wszystkich uczestniczących w dialogu wykonawców.

Ostatecznie wymaga stwierdzenia, że opis przedmiotu zamówienia nie mógł zostać uznany przez Izbę za jednoznaczny i wyczerpujący, bowiem nie uwzględnił on wszystkich okoliczności, które powinny być pomiędzy stronami negocjowane w dialogu konkurencyjnym.

Wobec wycofania na rozprawie przez Odwołującego zarzutów zawartych w pkt.1 ppkt.3 lit. b i c, pkt.2 lit. b i c, pkt.3 ppkt. 2 lit. c, pkt.4 lit. b i d odwołania Izba uznała, że kwestie tam zawarte nie wymagają prowadzenia dialogu konkurencyjnego.

Izba uznała również, że przedłożone na rozprawie przez strony i uczestnika wydruki internetowe, inne materiały i pisma nie mają mocy dowodowej, bowiem nie są autoryzowane, a w przypadku pism Juniper z dnia 3.11.2011r. i IBM z dnia 4.11.2011r.są to dokumenty prywatne i brak jest dowodów, iż osoby je podpisujące miały uprawnienia do ich wystawienia.

Według Izby jednak te złożone na rozprawie wydruki internetowe, inne materiały i pisma nie miały istotnego znaczenia dla przedmiotowego rozstrzygnięcia sprawy z uwagi na stwierdzone przez Izbę naruszenia prawa przez Zamawiającego.

W tym stanie rzeczy, uznając, iż powyższe naruszenia przepisów ustawy miały i mogły mieć istotny wpływ na wynik postępowania o udzielenie zamówienia, Izba na podstawie art. 192 ust. 2 ustawy Pzp, postanowiła odwołanie uwzględnić.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 ustawy Prawo zamówień publicznych, stosownie do wyniku postępowania, z uwzględnieniem przepisów rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238).

Przewodniczący: